

eningens Ønsker. Denne Ændring er allerede omtalt af det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede), men jeg vil dog ogsaa tillade mig et Par Bemærkninger om den. Som bekendt bestemmer Købstadkommunalloven, at Borgmesteren kan, naar han formener, at en af Byraadet tagen Beslutning er stridende mod Lovgivningen eller overskrider Byraadets Myndighed, midlertidig stoppe Sagen for derefter straks at indberette den til Ministeren og til Ministerens Afgørelse. Denne Ret eller Pligt har man nu ikke ment at kunne tildele eller paalægge den valgte Byraadsformand — jeg ved for Resten ikke ganske hvorfor —, og de tidligere foreliggende Lovforslag har derfor sat Amtmanden i Stedet. Man har ment, at denne, der jo har Tilsyn med alle Landkommunerue, ogsaa havde eller let kunde skaffe sig et saadant Kendskab til, hvad der staar paa Dagsordenen i de Købstæder, der ligger indenfor hans Amt, at han i fornødent Fald kunde give Ministeren Underretning og henlægge Afgørelsen til denne. Det hele er naturligvis væsentlig en Formalitet. Det er overmaade sjældent, at et saadant Veto er benyttet af Borgmesteren, simpelt hen fordi intet Byraad vedtager Beslutninger, der er stridende mod Lovgivningen eller gaar udenfor dets Myndighed. Men det er dog en vis Sikkerhedsforanstaltning. Det giver Centraladministrationen en vis Sikkerhed for i fornødent Fald at faa Underretning om, hvad Byraadet i N. N. nu har foretaget. Købstadforeningen har imidlertid ikke syntes om Amtmanden, og den højtærede Minister har da villet imødekomme dens Ønsker ved en Ændring i den foreslaaede § 8. Det hedder derfor nu i Lovforslaget, at Indenrigsministeren kan sætte en Beslutning ud af Kraft, der overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed eller i anden Henseende er stridende mod Lovgivningen, dog kun, hvis han gør det, inden der er gaaet 6 Uger efter Beslutningens Vedtagelse. Indenrigsministeren er altsaa sat i Stedet for Borgmesteren i den nugældende og Amtmanden i den tidligere foreslaaede Bestemmelse. Men dette forekommer mig at bero noget paa en Misforstaaelse af, hvad den paagældende Paragraf tilsigter. Det, der tilsigtes ved den nugældende Ordning og ved den, der var foreslaaet i de tidligere Forlag, var at skaffe Sikkerhed for, at Kommunernes overordnede, Ministeren, faar Underretning, virkelig faar Oplysning derom, hvis et Byraad vedtager noget, der strider mod Lovgivningen eller gaar uden-

for dets Myndighed. Og naar man har givet den juridiske Embedsmand, den nuværende Borgmester, Ret til at give Ministeren en saadan Beretning, er det i Virkeligheden en Pligt, der er paalagt ham, en Pligt til her at være Ministerens vaagne Øje. Men hvorledes kan man saa i vedkommende Paragraf sætte Indenrigsministeren ind i Stedet for Borgmesteren? Og hvad vil det dernæst sige, at Ministeren kan skride ind imod en lovstridig Beslutning, naar det sker inden 6 Uger efter dens Vedtagelse? Der kan jo da ikke opnaas Mortifikation for at have foretaget sig noget, som gaar udenfor Loven eller overskrider ens Myndighed, fordi der er gaaet 6 Uger, forinden Ministeren hører derom. Det kan Ministeriet selvfølgelig ikke mene, selv om den foreslaaede Paragraf synes at sige det. Nej, som Paragrafen nu lyder, angaar den alene Ministerens Tilsynsmyndighed, Ministerens Myndighed over de kommunale Raad, og herom behøves sikkert ingen Bestemmelse paa vedkommende Sted og ingen Ændring i den nugældende Købstadkommunallovs § 12. Det er Købstadkommunallovs § 12, altsaa den kommunale Embedsmands eller Borgmesterens Anmeldelsespligt eller Anmeldelsesret, som man vil ændre paa denne Maade, omdanne til en Ret for Ministeren til at slaa ned, hvis han kan gøre det inden 6 Uger, og hvis han faar Underretning om Sagen. Men Købstadkommunallovs § 34, som her ikke foreslaas ændret, lyder: „Kommer Ministeren ved Regnskabet Gennemsyn eller paa anden Maade“ — altsaa til ethvert som helst Tidspunkt — „til Kundskab om, at Byraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at afholde Udgifter, som lovlige paahvile Købstadkommunen, eller i anden Maade overskredet sin Myndighed“ — det er ganske de samme Ord, som benyttes i § 12 — „træffer Ministeren i den Anledning de nødvendige Foranstaltninger og kan, i fornødent Fald ved Domstolene, gøre personligt Ansvar gældende mod dem af Byraadets Medlemmer, der have deltaget i de paagældende Beslutninger.“ Her er virkelig al ønskelig Myndighed for Ministeren til at træffe de nødvendige Foranstaltninger overfor lovstridige Beslutninger fra et Byraads Side, og her er Ministeriet slet ikke bundet til at skulle lade høre fra sig inden 6 Uger. Nej, kommer Ministeren for sent efter den nye § 12 — hvis den vedtages, som den her er forelagt —, fordi ingen fremtidig har Paalæg om at skulle give Ministeren